

ворилъ: велико ѿмѣ стѣѣ Трои, прѣтаѣ Бѣе помози намъ, и тогаѣ видѣли на дирѣцыте горѣ высокъ голѣмъ свѣтилникъ соуз многъ свѣтлость, той свѣтъ просвѣтилъ сѣчката гемѣа, и темнотѣта нощна повѣгнала, и се оукротило мѣрето, и се оучинило тихо сѣто мѣре, кога се ѡсамнѣло, и стѣнѣло дѣнь, и се нашѣи при край, дѣка сакале, да ѣдатъ, во славу Бѣѣ и Бѣомѣтере.

Видѣнїе и ѣзстѣплѣнїе чѣдно нѣкоегѣ мѣтивѣгѣ и бѣлого-
вѣйнагѣ къ Бѣомѣтери,

Ч Ѣ Д О 63.

Чѣдно ѣ и достѣино, да се каже, какъ пише бѣла бѣкѣнтѣа, ѣдѣнъ човѣкъ бѣгобѣзѣнъ ѣмѣлъ чѣда и слѣги, и вѣлъ мѣтивъ, и прѣимѣлъ оу своѣ дѣмъ ѣбѣндѣи, ѣднѣ вѣчеръ, какъ вѣчерѣлъ, и сѣ лѣгнѣлъ, на оутрото нашѣи гѣ на землѣ, какъ мрѣтовъ, хлѣденъ, дѣгнѣле гѣ на постѣла, и мѣ чинѣли лѣкови, и гѣ согрѣвали, да ѡживѣе, ѣмѣ сѣ за лѣдъ, многъ днѣи прѣминѣли, дошѣлъ оу сѣбѣ, и се ѡсвѣстѣлъ, и пытѣле гѣ, да ѣмъ каже, защо лѣжѣлъ, какъ мѣртовъ толкъ днѣи, ѣ ѡнъ не ѡгсворѣлъ нищо, ѣмѣ плакалъ невѣшнѣ и не ѣмъ казѣлъ нищо, додѣка ѣ живѣмѣлъ, и кога познѣлъ, защо кѣ да оумре, рѣкъ на сына сѣ: Да чѣнишь, какъ самъ ѣ чинѣлъ, да прѣимѣшь пѣтници, и давай мѣгынѣ, сѣга да вѣ кажемъ при оумирѣнѣ страшно видѣнїе, [Кога сѣте мѣ нашѣи какъ мрѣтовъ, знѣйте ѡ моѣ млѣдѣсть ѣмѣлъ самъ многъ любѣвъ на прѣтаѣ Бѣе, и самъ читѣлъ парѣклисъ и ѣкадѣстъ оу тѣа нощъ, тогаѣ, какъ знѣете, чѣхъ глѣсъ, мѣ вѣкаше на ѣме, и мѣ повелѣ, и мѣ говорѣше: Стѣни, и ѣла по менѣ, и ѣ стѣнахъ, фѣти мѣ за рѣка,